

Trappegangene med. Der er jo store Trappeopgange der, og de ere naturligvis ladte ude af Betragtning, thi de komme jo ikke Lokalerne ved, men det ærede Medlem regner Trappegangene med. (Afbrydelse af *Ellinger*). Ja, saa er det ganske forkert, saa er det jo meget langt fra, at Rigsdagen faar Halvdelen af Slottet, kun, hvis man regner Trappegangene med, kommer man maaske henimod knap Halvdelen af Arealet. Vi se jo paa de Planer, som her foreligge, at det er et aldeles uforholdsmæssigt Areal, der er anvendt til Trapper, og de ere oven i Købet lagte paa Steder, hvor de ikke burde ligge, men i hvert Fald har jeg rigtignok den Opfattelse, at Rigsdagen faar knap nok Halvdelen af, hvad der efter Planen skulde gaa med til Kongefløjen.

Jeg skal derefter vende mig til den højtærede Minister i Anledning af de af ham fremsatte Bemærkninger, og jeg skal da i al Almindelighed bemærke, at den højtærede Minister har en Tilbøjelighed til at skyde andre foran sig i denne Sag. Det er blevet udtrykt paa en velklingende Maade af det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Lohmann), som den højtærede Minister imødegik. Naa, poetiske Udtalelser kunne jo aldrig anvendes paa den Maade, som den højtærede Minister anvendte dem, det tror jeg ikke er ret tilfældigt. Men man kunde maaske komme Sagen nærmere ved at sige, at den højtærede Minister har en Tilbøjelighed til at skyde andre foran sig i denne Sag og til ikke personlig at træde frem med, hvad han personlig har sat sig ind i og personlig vil staa til Ansvar for, og om hvilket han personlig vil sige: Det og det anser jeg for at være det rigtige. Det forbavser mig noget, thi jeg har altid anset den højtærede Minister for at være en Mand, der holdt stærkt paa det personlige, paa den stærke Personlighed, paa den personlige Villie, den personlige Selvstændighed. Det har jeg altid troet, at den højtærede Minister var en stor Ven af og ønskede i alle Henseender at gøre gældende, og derfor forbavser det mig noget, at den højtærede Minister i denne Sag, der volder saa store og stærkt fremtrædende Meningsforskelligheder, stadig saa stærkt skyder nogen foran sig, skjulende sig bag ved dem, og ikke kommer frem og siger: Det har jeg selv beregnet, og det ønsker jeg at gennemføre, og det anser jeg for at være tilfredsstillende.

Se, saaledes forholder det sig jo med Spørgsmaalet i det hele taget, men særlig

med Hensyn til det Spørgsmaal, jeg tillod mig at nævne med Hensyn til Færdselslinierne. Der skyder jo den ærede Minister stadig Kommissionen foran sig og siger: Kommissionen har jo lavet et Program, det er fulgt, og saa have vi ikke noget at sige dertil. Maa jeg først i Almindelighed bemærke, at jeg kan ikke betragte Kommissionen som en Slags Overrigsdag, som vi alle skulle bøje os for, det er jo udtrykkeligt betinget i Loven, at Tegningerne skulle forelægges Rigsdagen til Godkendelse. Vi have altsaa forbeholdt os vor fulde Kritik med baade det Program, Kommissionen har fremsat, og dets Udførelse. Vi kunne ikke erkende, at der i det, at Kommissionen har vedtaget dette eller hint, skulde ligge nogen som helst Forpligtelse for os til at gaa ind derpaa.

Dernæst nævnedes den ærede Minister 6 Medlemmer af Københavns Kommunalbestyrelse, der havde været Medlemmer af Kommissionen, og de havde i Programmet sagt, at Færdselslinierne skulde gaa uden om Slottet og ikke gennem det. Nu ved jeg ikke, hvorvidt man er berettiget til saaledes at drage enkelte Navne frem, der har formodentlig i Kommissionen staaet en Diskussion, der har formodentlig været forskellige Meninger, der ikke ere komne frem, fordi man er enedes om at afgive en enstemmig Betænkning. Det kan godt være. Jeg anfører kun, at slige Betænkninger komme sjældent frem fra lutter Jabrødre, hvor den ene siger ja til, hvad den anden siger; man har ganske sikkert diskuteret Sagen, og jeg tror ogsaa, at der i Kommissionen har været stillet Forslag om Færdselslinier paa andre Steder end de her foreslaaede. Jeg vil ogsaa bemærke, at Færdselslinier uden om Slottet ikke behøve at betyde det her foreliggende. Jeg har i saa Henseende tilladt mig at pege paa, at den ene af de præmierede Planer, nemlig Arkitekt Clemmensens, har langt bedre Færdselslinier end de her foreliggende, idet Forbindelsesbygningerne paa begge Sider af Slottet ere nedrevne, hvorved der gives fri Passage. Den er tillige indrettet saaledes, at naar man kommer ind i Rigsdagsgaarden — jeg vil kalde det Rigsdagsgaarden — og ogsaa, naar man kommer ind paa den anden Side, mellem Thorvaldsens Museum og Slottet, saa kan man køre, til hvilken Side man vil. Jeg ved godt, at Arkitekt Clemmensens ikke har tænkt sig nogen stærk Færdsel over Ridebanen, og det behøves jo heller ikke, saa længe vi ikke have den ny Personbanegaard. Men saa